

ת"פ (באר שבע) 37638-08-24 - מדינת ישראל נ' מועתז אבן עאייש (עציר) - הובא שב"ס

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 37638-08-24 מדינת ישראל נ' אבן
עאייש(עציר)

לפני כבוד השופט, סגן הנשיא אבישי כהן

בעניין: המאשימה
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד

נגד

הנאשם
מועתז אבן עאייש (עציר) - הובא ע"י
שב"ס
ע"י המתמחה סול אלקרנאוי ממשרדה של
עו"ד שני אלגרבל

גזר דין

רקע וכתב האישום

1. הנאשם הודה והורשע, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן שייחס לו עבירות
הבאות:

קשירת קשר לביצוע פשע - לפי סעיף 499(א) (1) לחוק העונשין תשל"ז 1977 (להלן-
"חוק העונשין").

שלוש עבירות של ניסיון לגניבת רכב - לפי סעיף 413 ב ביחד עם סעיף 25 לחוק
העונשין.

חבלה במזיד לרכב - לפי סעיף 413 ה לחוק העונשין.

סיוע לניסיון לגניבת רכב - לפי סעיף 413ב ביחד עם סעיפים 25 ו 31 לחוק העונשין

סיוע לגניבת רכב לפי סעיף 413ב ביחד עם סעיף 31 לחוק העונשין.

2. על פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, עובר ליום 28.07.24 קשר הנאשם קשר
עם אחרים שזהותם אינה ידועה לגנוב רכב מהעיר באר שבע (להלן: הקשר").

במועדים הרלוונטיים, בבעלות הנאשם רכב מסוג קיה בצבע לבן (להלן: "הרכב").

לפי האמור באישום הראשון, בהמשך לקשר ולצורך קידומו בתאריך 28.07.24 בסמוך
לשעה 01:20 הגיעו הנאשם ואחרים באמצעות הרכב לרחוב יוסף בורג בבאר שבע. במעמד

זה סייע הנאשם לאחרים לנסות לגנוב רכב מסוג טויוטה בכך שאחרים פירקו חלון משולש קדמי שמאלי של רכב הטויוטה נכנסו פנימה בעוד הנאשם תיצפת שלא יגיעו אנשים. האחרים הרסו או פגעו ברכב הטויוטה בכך שעקרו את חובק הפלסטיק שמתחת להגה וניסו להניעו.

לפי האמור באישום השני, בהמשך לקשר ולצורך קידומו, בהמשך אותו לילה בשעה 01:25 הגיעו הנאשם והאחרים לרחוב אליקים בבאר שבע. במעמד זה סייע הנאשם לאחרים לגנוב רכב מסוג טויוטה שחנה במקום בכך שהאחרים נטלו את הרכב והנאשם הוביל את האחרים למקום באמצעות רכבו.

לפי האמור באישום השלישי במסגרת הקשר ולצורך קידומו בהמשך לאמור לעיל בסמוך לשעה 01:30 הגיעו הנאשם והאחרים באמצעות רכבו של הנאשם לרחוב ההגנה בבאר שבע, במעמד זה ניסה הנאשם בצוותא חדא עם האחרים לגנוב רכב מסוג טויוטה שחנה במקום בכך שניפצו חלון משולש אחורי של הרכב, פתחו את הרכב ונכנסו פנימה כדי לגנוב את הרכב. במעמד זה הרס הנאשם או פגע במזיד ברכב ביחד עם אחרים בכך שעקרו חובק הפלסטיק מתחת להגה וניסו להניע את הרכב.

לפי האמור באישום הרביעי במסגרת הקשר ולצורך קידומו, בהמשך לאמור לעיל בסמוך לשעה 01:40 הגיעו הנאשם והאחרים באמצעות רכבו של הנאשם לרחוב תדהר בבאר שבע, במעמד זה ניסה הנאשם בצוותא חדא עם האחרים לגנוב רכב מסוג טויוטה שחנה במקום בכך שעקרו חלון משולש קדמי שמאלי של הרכב, וכן עקרו חובק הפלסטיק מתחת להגה וניסו להניע את הרכב.

לפי האמור באישום החמישי במסגרת הקשר ולצורך קידומו בהמשך לאמור לעיל, ניסה הנאשם בצוותא חדא עם האחרים לגנוב רכב מסוג טויוטה ראב 4 אשר חנה ברחוב לבנה בבאר שבע בכך שניפצו חלון משולש קדמי שמאלי של הרכב, פתחו את הרכב ונכנסו פנימה כדי לגנוב את הרכב וכן עקרו חובק הפלסטיק מתחת להגה וניסו להניע את הרכב.

3. ביום 12.01.25 הגיעו הצדדים להסדר דיוני בעניינו של הנאשם, לפיו כתב האישום תוקן, הנאשם הודה והורשע במיוחס לו. ההסדר לא כלל הסכמה לעניין העונש, הנאשם נשלח לקבלת תסקיר שירות מבחן שהינו תסקיר חובה מפאת גילו.

תסקיר שירות המבחן

4. בתסקיר מיום 30.03.25 סקר שירות המבחן קורות חייו של הנאשם, בן 18, טרם מעצרו התגורר בבית הוריו בפזורה. הנאשם לא סיים 12 שנות לימוד, כשבועיים קודם למעצרו החל לעבוד בתחום הניקיון. הנאשם נעדר עבר פלילי וזו הסתבכותו הראשונה בפלילים, עצור מזה מספר חודשים. ביחס למעורבותו בביצוע העבירות מיזער את חלקו ולא הכיר באחריותו האישית. שירות המבחן שקל גורמי הסיכוי הכוללים את גילו הצעיר של הנאשם, העדר עבר פלילי והבעת נכונות מצד הנאשם להימנע ממצבים דומים בעתיד וזאת אל מול גורמי הסיכון הכוללים קושי בתקשורת

ובהתנהלות בסיטואציות חברתיות, היעדר בשלות, דפוסי נגררות, צמצום אחריותו, היעדר יכולת לבחינת התנהלותו והיעדר שאיפות לשינוי. לאור האמור סבר שירות המבחן כי קיים סיכון גבוה להישנות עבירות במיוחד בעבירות רכוש. שירות המבחן ציין שהנאשם ביטא היעדר נזקקות טיפולית ונוכח כל האמור לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם.

טיעוני הצדדים לעונש

5. המאשימה עמדה על נסיבות כתב האישום, הערכים המוגנים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם, המאשימה הדגישה שהנאשם פעל בחבורה, חלקו של הנאשם, בביצוע העבירות היו משמעותי שעה שהוא הוביל באמצעות רכבו, העבירות בוצעו באישון לילה בפרק זמן קצר והגם שלא השלימו מלאכתם הסבו נזק רב לרכבים. המאשימה ציינה שמדובר בעבירות אשר הוגדרו כמכת מדינה וכי מדובר בעבירות קלות לביצוע אך קשות לפיענוח. לגישת המאשימה מדובר בכתב אישום חמור המצדיק קביעת מתחם ענישה מחמיר ועתרה לקביעת מתחם ענישה הנע בין 40 ל 60 חודשי מאסר בפועל תוך שהפנתה לפסיקה כתימוכין לעתירתה. המאשימה ציינה כי למרות העובדה שמדובר בעבירות ניסיון לגניבת רכב יש לתת הדעת לנסיבות האופפות את העבירות ויש לשקול לחומרה המאמצים שהושקעו מצד העבריינים, התכנון המוקפד והמוקדם שהביא לביצוע המעשים.

המאשימה עמדה על כך שהנאשם נעדר עבר פלילי, הודה במיוחס לו, אך ציינה שכפי העולה מהתסקיר הנאשם אינו מודע באופן מלא לחומרת מעשיו, מתקשה לגלות אמפתיה כלפי בעלי הרכב ולא מגלה נזקקות טיפולית. בסופו של טיעון, עתרה המאשימה למיקום עונשו של הנאשם בשליש התחתון של המתחם לו עתרה, וזאת בצירוף הטלת ענישה נלוות.

6. ב"כ הנאשם הגישה טיעונים בכתב (נ/1) וכן השלימה טיעונים בעל-פה. בתחילה עמדה על נסיבותיו האישיות של הנאשם, עובדת היותו צעיר בן 18 נעדר עבר פלילי ביצע המיוחס לו על רקע מצוקה כלכלית קשה, כאשר משפחתו הגיעה לחרפת רעב. היא הדגישה שהנאשם הודה במיוחס לו בהזדמנות הראשונה, כמו כן ציינה שכל חלקו של הנאשם התמצה בכך שנהג ברכב המבצעיו והוא הואשם בעבירות ניסיון וסיוע ולא בעבירה המוגמרת של גניבת רכב.

ב"כ הנאשם הפנתה לנאמר בתסקיר כאשר לטענתה בשל קשיי שפה לא הצליח הנאשם להביא לידי ביטוי את נקודת מבטו ותחושותיו באופן אותנטי. יחד עם זאת, שירות המבחן מציין כי קיים אופק שיקומי נוכח גילו הצעיר של הנאשם והבעת שאיפה לניהול אורח חיים נורמטיבי. שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית נוכח עובדת הנאשם עצור ונוכח הקושי בקבלת אחריות.

לגישת ההגנה קיים אופק שיקומי שייעשה במסגרת המאסר ויש לתת לכך ביטוי במסגרת הענישה.

ב"כ הנאשם הפנתה לפסיקה ביחס למדיניות הענישה הנוהגת ועתרה לקביעת מתחם ענישה הנע בין 12 ל- 20 חודשי מאסר בפועל, כאשר לגישתה יש למקם עונשו של הנאשם ברף הבינוני תחתון בשים לב לכך כי מדובר בצעיר, נעדר עבר פלילי, קיים אופק שיקומי.

במסגרת טיעוניה בעל-פה התייחסה ב"כ הנאשם לרכיבים הכספיים וביקשה להתחשב במצבו הכלכלי הקשה של הנאשם והצורך של הנאשם לפרנס משפחתו. כמו כן, טענה כי יש להתחשב בעניין זה בעת הטלת רכיבי פסילה על תנאי ולא בפועל. הנאשם הביע צער על מעשיו, ביקש התחשבות בית המשפט בגילו הצעיר.

דין והכרעה

7. כתב האישום מתאר רצף אירועים מתמשך אחד ומכאן שלטעמי יש לקבוע **מתחם עונש הולם אחד**, וזאת בהתאם לסעיף 40(א) לחוק.

מתחם העונש ההולם

במקרה דנן, **הערכים החברתיים שנפגעו**, הינם פגיעה בקניינו של אדם, ופגיעה בתחושת הביטחון האישית והכלכלית של אדם. בחינת **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** מובילה למסקנה כי הפגיעה הינה ברף בינוני-גבוה, הנאשם ביחד עם אחרים קשרו קשר לגנוב רכבים מהעיר באר שבע, הם הגיעו לבאר שבע ותוך מספר דקות, ניסו להניע מספר רכבים בעודם מסבים נזק לכלי הרכב.

בתי המשפט שבו והדגישו כי עבירות גניבות הרכב הפכו זה מכבר למכת מדינה של ממש שיש למגר וכי הנזק לציבור כתוצאה מעבירות אלו הינו עצום ומשליך ישירות על תחושת הביטחון האישית, תחושת ההפקרות ביחס לביטחונם האישית של הציבור ורכושם.

תופעת העבירות המבוצעות כנגד רכבים הוגדרה בפסיקה כ"מכת מדינה" אשר נגד המצבעים עבירות אלו יש לנקוט ביד קשה בכדי למגר התופעה, ראה פסיקת בית המשפט העליון בע"פ 1194/05 **אבו סבית נ' מדינת ישראל** (15.05.06) :

למרבה הצער, תופעת גניבות הרכב טרם נעקרה משורש, ומכת המדינה שאליה נדרש בית משפט זה לפני בדיוק עשור (פסק הדין ב ע"פ 5742/95 ניתן ב-12.5.96), כמעט שהפכה לעשר מכות; היא ממשיכה לנגוס ברכושם של רבים, ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית. המעט שבידי בית משפט זה לעשות הוא לחזק את ידיהם של בתי המשפט הדיוניים בראייה מחמירה של העבירות הכרוכות בכך" .

ראה גם רע"פ 1123/18 **דבארי נ' מדינת ישראל** (מיום 14.3.18) :

"...לטעמי, צדקו הערכאות הקודמות כשאר סיווגו את העבירות שביצע המבקש כעבירות

בעלות חומרה יתרה, הן בשל הסכנה הגלומה בהם לשלום הציבור והן בשל העובדה כי

גניבת כלי רכב הפכה להיות "**מכת מדינה**"...

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

במסגרת נסיבות ביצוע העבירות עולה כי קדם לביצוע המעשים תכנון מוקדם, אופי העבירות ונסיבות ביצוען מצביע על כך כי אין מדובר באירוע ספונטני חולף אלא באירוע מתוכנן ומחושב. הנאשם חבר לאחרים וביחד הם הגיעו למקום במטרה ברורה לגנוב רכבים, יש לציין שבחלק מהמקרים מטרתם לא הושגה, יש להדגיש שהנאשם והאחרים, במעשיהם הסבו נזק רב לכלי הרכב בעת ניסיון הגניבה ויש לתת לכך משקל. יש לציין שמדובר ב 4 מקרים של ניסיון לגניבת רכב ורק במקרה אחד הושלמה עבירת הגניבה.

מדיניות הענישה

בחינת מדיניות הענישה במקרים דומים מעלה כי ניתנה ענישה במגוון רחב, תוך התחשבות בנסיבותיו של כל מקרה ומקרה:

א. רע"פ 4075/21 דב הרמן נ' מדינת ישראל (09.06.21) - המערער הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של גניבת רכב, בכך שגנב קטנוע ונתפס בכף, בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 5 ל 18 חודשי מאסר בפועל, המערער בעל עבר פלילי בתחום עבירות הרכוש, **נדון ל 7 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות** בצירוף ענישה נלווית. ערעור ובקשת רשות שהגיש הנאשם נדחו.

א. רע"פ 1052/17 ג'ברין נגד מדינת ישראל (24.1.17) - הנאשם הודה והורשע בעבירות של גניבת רכב ונהיגה ללא רישיון רכב וללא ביטוח, בכך שנטל מפתחות הרכב מבעליו. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד 12 חודשי מאסר בפועל, הנאשם צעיר, ללא עבר פלילי, **נדון בבית משפט השלום ל-4 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות**, ערעור המדינה על קולת העונש התקבל ועונשו של הנאשם הוחמר **ל - 8 חודשי מאסר בפועל**. בקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט העליון נדחתה.

ב. ע"פ 7163/13 כסאוי נ' מדינת ישראל (03.08.14) - נדחה ערעורו של נאשם שהודה והורשע בשתי עבירות של גניבת רכב ובשלוש עבירות של סיוע לגניבת רכב, בית המשפט העליון אישר מתחם ענישה הנע בין 12 ל 30 חודשי מאסר בגין כל עבירה, הנאשם נעדר עבר פלילי **נדון ל 4 שנות מאסר בפועל**. יש לציין כי נסיבות תיק זה הינן חמורות מהמקרה שבפניי.

ג. רע"פ 4687/22 טלאקה נ' מדינת ישראל (17.07.22) - המבקש הורשע ב-16 גניבות רכב, לצורך העברתם לשטחי הרשות הפלסטינאית, 5 עבירות של סיוע לגניבת רכב, 21 עבירות של נהיגה ללא רישיון, הפרת הוראה חוקית ונהיגה ללא ביטוח. חלק מהעבירות בוצעו בצוותא חדא עם אחר. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8-13 שנות מאסר וגזר על המבקש 8.5 שנות מאסר (תוך הפעלת מאסר מותנה בחופף) פסילת רישיון נהיגה לתקופה של 36 חודשים ועונשים נלווים. בית המשפט המחוזי הקל בעונש והעמיד את רכיב המאסר על 7.5 שנים לאור גילו הצעיר ותסקיר שירות המבחן. בקשת רשות ערעור נדחתה.

ד. רע"פ 6941/20 משי נ' מדינת ישראל (29.10.20) - המבקש הורשע על פי הודאתו בביצוע 7

עבירות של גניבת רכב, ונהיגה ברכב ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח. המבקש פעל במסגרת חוליה שעסקה בגניבת רכבים, כאשר תפקידו היה לשנע את הרכבים הגנובים לשטחי האזור. המבקש צירף תיק נוסף בו יוחסו לו עבירות של נהיגה בהיותו בלתי מורשה לנהיגה, נהיגה בקלות ראש, בשכרות, ללא כיסוי ביטוחי וגרימת תאונת דרכים שתוצאתה נזק. בית משפט השלום קבע כי המתחם בגין עבירה בודדת של גניבת רכב נע בין 8-18 חודשי מאסר, כי המבקש היה בעל תפקיד חיוני בהיררכיה, ולמעשיו קדם תכנון מוקדם, וקבע כי מתחם העונש ההולם לכלל העבירות נע בין 22-44 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית וגזר על המבקש, 22 חודשי מאסר, קנס ופיצוי פסילת רישיון ומאסרים מותנים. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המשיבה על קולת העונש, וקבע כי הרף התחתון של המתחם מתחיל מ- 42 חודשי מאסר. עוד קבע, כי לא היה מקום למקום את עונשו של המבקש ברף התחתון של המתחם, אך בשל הנסיבות החריגות לפיהן המבקש שוחרר ממאסרו בשחרור מוקדם עוד בטרם נדון הערעור, לא מיצה עימו בית המשפט המחוזי את הדין והעמיד את עונש המאסר על 38 חודשים. בקשת רשות ערעור נדחתה.

ה. **רע"פ 6957/20 ספורי נ' מדינת ישראל (25.10.20)** - המבקש הורשע על פי הודאתו בביצוע 2 עבירות של גניבת רכב ו-3 עבירות של סיוע לגניבת רכב. המבקש שכר את כלי הרכב מחברת השכרה, התקין בהם מכשיר איתור, ולאחר שהחזירם לחברה, התחקה אחר מיקום כלי הרכב וגנב אותם ביחד עם אחר. בית המשפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 18-36 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית וגזר על המבקש 20 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית. ערעור המבקש נדחה בבית המשפט המחוזי. בקשת רשות ערעור נדחתה.

ו. **ע"פ 7163/13 כסוואני נ' מדינת ישראל (03.08.14)** - המערער הורשע על פי הודאתו בביצוע 4 עבירות של גניבת רכב. המערער קשר קשר עם שני שותפים במטרה לגנוב רכבים. במשך כשנה גנבו בצוותא 5 כלי רכב, הגניבות היו מתוכננות היטב, תוך חלוקת תפקידים ברורה, כפי שיזם המערער. המערער שכר כלי רכב מחברת השכרה, התקין בהם מכשירי איתור, ולאחר שהחזירם גנב אותם תוך שימוש במפתחות ששוכפלו. לאחר גניבתם הוצאו מכשירי האיתור וכלי הרכב נמכרו. שירות המבחן המליץ להעמיד את המערער במבחן. בית משפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם לכל אחת מהעבירות נע בין 12-30 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית וגזר על המערער 4 שנות מאסר לצד ענישה נלווית. ערעור המערער בבית המשפט העליון נדחה.

ז. **רע"פ 2216/14 יוסיפיה נגד מדינת ישראל (01.04.14)** - נדחתה בקשה למתן רשות ערעור של נאשם, על פסק דין בו התקבל ערעור המדינה על קולת העונש. המבקש הורשע בשני מקרים של **סיוע** לגניבת רכב ונדון לשישה חודשי עבודות שירות. בית המשפט המחוזי החמיר את עונשו כדי **9 חודשי מאסר בפועל**.

8. בענייננו יש לתת את הדעת כי הנאשם הורשע בעבירה של ניסיון לגניבת רכב וזאת להבדיל מביצוע עבירה מושלמת בעניין זה ראוי להפנות לפסיקת בית המשפט העליון ברע"פ 4194/12 ציאש נ' מדינת ישראל (19.08.12):

"... ידוע הוא שהמטרה מאחורי האחדת העונש בין העבירה המושלמת לעבירת הניסיון

היא לאיין את השפעתם של המזל המוסרי ושל המקריות במידת הענישה (ראו: דן ביי "הערות לעבירת הניסיון לאור תיקון 39 לחוק העונשין" המשפט ג 302 (1996)). אומנם כשבעבירת ניסיון עסקינן, אזי הדבר יקבל ביטוי בגזר הדין, אך עם זאת אין מקום לתגמול באופן משמעותי נאשם שלא הצליח להשלים את המעשה העברייני בשל נסיבות חיצוניות שאלמלא התרחשותן הוא היה ממשיך במעשיו".

עיון בפסיקה הנהוגה מלמד שקיימת הבחנה בין המקרים ובמתחמים הנקבעים בעבירות של ניסיון גניבת רכב, והם נמוכים במעט מאלו הנקבעים בנוגע לעבירה המוגמרת אך לא באופן קיצוני ויש לציין שמכל מקום מדיניות הענישה הנהוגה הינה רק כלי עזר והינה אחד מהפרמטרים לצורך קביעת מתחם הענישה.

מכתב האישום המתוקן בו הודה הנאשם עולה כי בכוונת הנאשם והאחרים הייתה לגנוב את כלי הרכב, מדובר בעבירה הדורשת התארגנות ותחכום ולא בוצעה "על הדרך", העבירות לא הושלמו.

יש לציין פסיקת בית המשפט העליון אשר הדגיש כי יש להילחם בכל אדם אשר נוטל חלק בעבירת גניבת רכב **"את המלחמה - יש לנהל כנגד כל אחת מהחוליות, היוצרות יחד אותו מנגנון משומן"** (ראה ע"פ 6294/05 **חובב נ' מדינת ישראל** (13.7.06)) וכן יפים לענייננו דבריו של בית המשפט המחוזי **"כדי לשוות חומרה למעשים אין צורך הנאשמים יקחו בהכרח חלק פעיל בכל אחת מחוליות שרשרת העבירות הקשורות רכב..."** (ראה ת"פ 2/94 (מחוזי- י"ם) מדינת ישראל נ' גסאן (04.01.96)).

לאור כל האמור לעיל, אני קובע כי מתחם העונש ההולם הינו החל 24 חודשי מאסר בפועל ועד 44 חודשי מאסר בפועל.

גזירת עונשו של הנאשם

9. בגזירת עונשו של הנאשם, בית המשפט רשאי להתחשב בהתקיימות נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה כמפורט בסעיף 40א לחוק העונשין, ובלבד שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם שנקבע לעיל.

הנאשם בן 18, נעדר עבר פלילי קודם, זוהי הסתבכותו הראשונה בפלילים, הנאשם מצוי במעצר מזה תקופה. הנאשם הודה במיוחס לו בכתב האישום המתוקן ובכך חסך מזמנו של בית המשפט ובפניי הביע צער על מעשיו.

כאמור לעיל, שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו לאחר שסבר שקיימת רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות עוברת חוק. כמו כן ציין שירות המבחן שהנאשם מצמצם אחריותו לביצוע העבירות והתקשה להכיר בפגיעה באחר ובהשלכות מעשיו.

סוף דבר

10. לאור סוג העבירות בהן הודה והורשע הנאשם, הביצוע בצוותא עם אחרים, התכנון שקדם למעשים, לקיחת אחריות מצומצמת, ללא הבנה מעמיקה על השלכות מעשיו, העדפת האינטרס הציבורי במלחמה על הגנת רכוש הפרט ובגניבות הרכב כתופעה המאפיינת את מחוז דרום בכלל ומהווה מכת מדינה, באתי למסקנה כי למרות נסיבות העושה שהינו נעדר עבר פלילי, יש להטיל עונש בשליש התחתון של המתחם אך לא בתחתיתו, כמו כן לא מצאתי כל הצדקה לסטייה ממתחם העונש, ועל כן הגעתי לכלל מסקנה שיש להטיל ענישה בדמות של מאסר בפועל ממושך אשר ימחיש חומרת המעשים ובשים לב לאינטרס הציבורי והצורך בהרתעה.

נוכח המניע הכלכלי העומד בבסיס ביצוע העבירה ולאור הנזק המשמעותי שנגרם לרכבים במהלך ניסיונות הגניבה, יש להטיל סנקציות כלכליות הולמות לצורך הרתעת היחיד והרבים תוך התחשבות במצבו הכלכלי של הנאשם.

הואיל וחלקו של הנאשם כלל נהיגה ברכב לצורך ביצוע המעשים ומתוך שיקולי הרתעת הרבים ונוכח האינטרס הציבורי במיגור תופעת גניבות רכב, מצאתי שיש להורות על הטלת פסילה בפועל, אולם נוכח נסיבותיו האישיות של הנאשם לרבות גילו הצעיר והיעדר עבר פלילי אני סבור שיש לאזן זאת על ידי הטלת פסילה בפועל לתקופה קצרה בשילוב הטלת פסילה על תנאי.

11. נוכח כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם עונשים כדלקמן:

- א. 25 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו.
- ב. 8 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור מיום שחרורו ממאסר עבירת רכוש מסוג פשע.
- ג. 4 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירת רכוש מסוג עוון.
- ד. קנס כספי בסך של 7,000 ₪ או 2 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-7 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.1.27 ובכל 01 לחודש שלאחריו.
- ה. פיצוי כספי בסך 1,000 ₪ למתלוננים הבאים:

· מר אורן בירוודקר, עד תביעה 22, ת.ז. 031911720.

· הגב' חופית קנטרוביץ', עד תביעה 26, ת.ז. 037780517.

· מר מוריץ מייבך, עד תביעה 28, ת.ז. 068724905.

· מר ליאור ונטורה, עד תביעה 27, ת.ז. 204372528.

· מר מאיר פלדמן, עד תביעה 13, ת.ז 315809509.

הפיצוי ישולם ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.8.26 ובכל 01 לחודש שלאחריו, כאשר התשלום הראשון ישולם למר אורן, התשלום השני לגב' חופית וכן הלאה עד לסיום תשלום הפיצוי לכל המתלוננים דלעיל.

ו. פסילת רישיון נהיגה בפועל למשך 4 חודשים מיום שחרורו ממאסר. הנאשם הצהיר בפני כי אינו יודע היכן מצוי רישיון הנהיגה שלו, לפיכך, אני מורה כי הפסילה תיכנס לתוקף מיד עם שחרורו ממאסר ללא צורך בהפקדת רישיון הנהיגה.

ז. פסילת רישיון נהיגה על תנאי למשך 6 חודשים ככל ויעבור עבירת רכוש מסוג פשע או עבירה של נהיגה בפסילה במשך שנתיים ממועד שחרורו.

ח. התחייבות כספית על סך 5,000 ₪ למשך שנתיים מיום שחרורו ממאסר שלא יעבור עבירת רכוש מסוג פשע. **[ההתחייבות תוצהר לפרוטוקול].**

תשומת לב הנאשם - את הקנס והפיצוי ניתן לשלם באחת מהדרכים הבאות:

· בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.

· מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000.

· במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברי תשלום).

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ג תמוז תשפ"ה, 09 יולי 2025, בהעדר הצדדים.